

Sygn. akt III Cz 559/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w R.

przeciwko E. B. i M. B.

o opróżnienie lokalu mieszkalnego

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt I C 1094/14

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 559/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim odrzucił pozew wskazując, że w sprawie o sygn. akt I C 1414/13 zapadło prawomocne orzeczenie stanowiące powagę rzeczy osądzonej, co do tych samych stron i dochodzonego roszczenia w świetle obecnie powołanego stanu faktycznego. Postanowienie to zapadło na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 199 § 3 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożyła powódka wnosząc o jego zmianę poprzez uchylenie i zarzucając mu naruszenie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez uznanie, że w sprawie nastąpiła powaga rzeczy osądzonej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Można odrzucić pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie rozstrzygnięta (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.). O powadze rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.) decyduje, poza identycznością stron i identycznością przedmiotu rozstrzygnięcia, także tożsamość podstawy sporu, którą stanowi zespół okoliczności faktycznych charakteryzujących stosunek prawny pomiędzy stronami, z którego powódka wywodzi swoje roszczenie względem pozwanych. Mimo identyczności stron i dochodzonego roszczenia nie występuje w sprawie stan powagi rzeczy osądzonej, jeżeli uległy zmianie okoliczności, których istnienie było przyczyną oddalenia pierwszego powództwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 1980 r., sygn. akt IV CR 85/80, OSNC z 1980 r., nr 11,

poz. 214). Przyczyną oddalenia pierwszego powództwa było to, że nie wypowiedziano umowy K. B., a więc najemcy, a co za tym idzie umowa nadal trwała. Natomiast nie ustalano czy pozwani są następcami prawnymi najemczyni i czy wstąpili w stosunek najmu, ale też treści takiego stanu faktycznego powódka nie wykazywała. Niewątpliwie w obydwu sprawach chodzi o to samo żądanie i toczy się ono pomiędzy tymi samymi stronami, ale obecnie powódka dochodzi go na podstawie wejścia pozwanych w stosunek najmu po zmarłej głównej najemczynie K. B. – podstawą faktyczną jej powództwa jest więc wejście pozwanych w stosunek najmu po niej (art. 691 k.c.). Dlatego też należy uznać, że zmianie uległa podstawa faktyczna żądania powódki, albowiem w poprzedniej sprawie powódka nie powoływała się na ich wejście w stosunek najmu tylko żądała eksmisji z uwagi na wypowiedzenie stosunku najmu zawartego z K. B..

Z powyższych względów Sąd Rejonowy w sposób nieprawidłowy ocenił całość złożonego w sprawie pozwu w powiązaniu z poprzednio prowadzoną sprawą przez ten Sąd pod sygn. akt I C 1414/13. Nie doszło bowiem do sytuacji, w której żądanie powódki było już rozpoznane w poprzedniej sprawie, albowiem nie rozpoznawano wówczas stanu faktycznego związanego z wstąpieniem pozwanych w stosunek najmu. To doprowadziło do nieprawidłowego zastosowania przepisu wskazanego w zażaleniu.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk